

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/99/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6625010438
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6625010438.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 29. októbra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 12 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 21. augusta 2025, sp. zn. 2T/70/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 12 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

si bez povolenia, v presne nezistený deň a čas zadovážil na presne nezistených miestach, ako aj v obci C., D. B., na parkovisku neďaleko wellness centra, prostredníctvom tzv. „mŕtvej schránky“ od nezistenej osoby za sumu 2.700,- € metamfetamín, ktorý ďalej bez povolenia prechovával pri sebe, ako aj v mieste svojho bydliska na adrese E. XX/X, B., okres B. a inde, a to jednak pre vlastnú potrebu, ako aj pre účely ďalšej neoprávnenej distribúcie konečným konzumentom, okrem iných aj F. G., nar. XX. XX. XXXX, ktorej dňa 05. 08. 2024 v čase okolo 06.51 hod. v mieste svojho bydliska odpredal metamfetamín za sumu minimálne 50,- €, ako aj A. H., nar. XX. XX. XXXX, ktorej metamfetamín v mieste svojho bydliska poskytol dňa 07. 08. 2024 v čase okolo 00.58 hod., a tiež I. C., nar. XX. XX. XXXX, ktorému metamfetamín v množstve takmer 2 gramy odpredal v mieste svojho bydliska v presne nezistený deň a čas za sumu 100,- €, pričom uvedenú psychotropnú látku predával za sumu 30,- € za 1 gram aj ďalším osobám, kde dňa 12. 03. 2025 v čase od 10.30 hod. do 15.25 hod. bolo obžalovanému v rámci viacerých úkonov predmetného trestného konania zaistených 5 ks uzatvárateľných plastových vreciek s tlakovým uzáverom obsahujúcich metamfetamín s celkovou hmotnosťou 30,791 g v koncentrácií účinnej látky spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, finančná hotovosť vo výške 1.093,- €, mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S23, IMEI 1: 355418/87/217218/9, IMEI 2: 357275/37/217218/6, ktorý používal v súvislosti s neoprávneným zaobstarávaním a ďalšou distribúciou psychotropných látok, ako aj 2 ks digitálnej mikrováhy a viac ako 5 ks balení uzatvárateľných plastových vreciek s tlakovými uzávermi, pričom metamfetamín je podľa ustanovení zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to:

- 1 ks mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S23 IMEI 1: 355418/87/217218/9, IMEI 2: 357275/37/217218/6,
- 1 ks digitálnej mikrováhy sivej farby v koženom puzdre,
- 1 ks digitálnej mikrováhy čiernej farby
- 1 ks pamäťovej karty z bezpečnostnej kamery,
- 5 ks balení plastových vreciek s tlakovým uzáverom,

ktoré sú toho času uložené na OR PZ , OKP Lučenec.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zákona mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to finančnej hotovosti v celkovej výške 1.093,- €, ktorá bola prevedená na účet Okresného súdu Lučenec č. J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: 258256606.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 74 ods. 1, ods. 5 Tr. zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré bude trvať najviac 3 mesiace s následným doliečovaním ambulantnou formou v trvaní najviac 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného podal okresný prokurátor podaním doručeným okresnému súdu dňa 25. augusta 2025 odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 10. septembra 2025. V úvode popísal výrok napadnutého rozsudku okresného súdu a pokračoval, že okresný súd trest uložený obžalovanému odôvodnil najmä tým, že hodnotil okolnosti a príčiny trestnej činnosti obžalovaného, doterajší spôsob jeho života, možnosti prevýchovy a nápravy, pričom mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, lebo doposiaľ ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to tú, že sa k trestnej činnosti doznal. Žiadnu priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného nezistil. Za zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa §173 ods. 3 Tr. zákona je zákonom ustanovený trest odňatia slobody v trvaní 7 až 15 rokov. Súd ukladal obžalovanému trest s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona nakoľko mal za to, že sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu. V zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. V zmysle § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody aspoň 5 rokov.

Okresný prokurátor poukázal na to, že súd dôvody na aplikovanie § 39 ods. 1 Tr. zákona videl v tom, že sa jedná o obžalovaného, ktorý do roku 2022 viedol riadny život a nedopustil sa žiadnej trestnej činnosti. Trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil až v roku 2022, a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/76/2022 na už uvedený trest. Z vyššie uvedeného trestného rozkazu je zrejmé, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil pod vplyvom omamných látok. To, že obžalovaný je užívateľom omamných látok je zrejmé aj zo znaleckého posudku, kde znalkyňa u menovaného zistila poruchu psychiky a správania zapríčinenú užívaním psychostimulácií - syndróm závislosti. Znalkyňa u obžalovaného navrhla, aby mu súd uložil ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou. Z týchto skutočností je zrejmé, že trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil preto, že sa stal závislým na požívaní omamných látok a ich predajom sa snažil získať finančné prostriedky k tomu, aby si ich pre seba opatril. Účelom trestu nie je len potrestať páchatel'a, ale aj snaha páchatel'a prevychovať a do viesť ho k tomu, aby sa po vykonaní trestu navrátil. Súd je toho názoru, že aj znížený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 10 mesiacov nepodmienečne je na potrestanie

obžalovaného dostatočný. Po následnej ústavnej protitoxikomanickej liečbe, ktorú mu súd aj uložil, je vysoký predpoklad, že obžalovaný sa zbaví svojej závislosti na požívaní omamných látok.

Okresný prokurátor dodal, že k zníženiu trestu súd viedla aj tá skutočnosť, že obžalovaný má dve deti, a po rozvede ich má v striedavej osobnej starostlivosti. To, že súd zveril deti do striedavej starostlivosti svedčí o tej skutočnosti, že deti k nemu a on k deťom má prehĺbený citový vzťah, a dlhodobé odlúčenie obžalovaného od detí spôsobené dlhým výkonom trestu odňatia slobody by tento vzťah mohlo narušiť. Tú skutočnosť, že obžalovaný sa po výkone trestu môže reálne vrátiť k riadnemu životu potvrdzuje tá skutočnosť, že už pri rozhodovaní o väzbe starosta obce C. predložil súdu písomný prísľub, že obžalovaného prijme do zamestnania.

Okresný prokurátor považuje trest uložený okresným súdom obžalovanému A. B. z hľadiska jeho výmery za neprimerane mierny.

Okresný prokurátor v prvom rade poukázal na to, že pri ukladaní trestu za spáchanú trestnú činnosť je nevyhnutné zohľadniť zásady ukladania trestov. Uložený trest má byť odrazom jeho represívnej, ale aj výchovnej funkcie, a to za účelom naplnenia individuálnej, ale i generálnej prevencie, nakoľko má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest má zároveň vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V uvedenej súvislosti má okresný prokurátor za to, že trest uložený obžalovanému A. B. nedostatočne napĺňa vyššie označené atribúty, a to z hľadiska jeho výmery. Má za to, že aplikácia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je v prejedávanom prípade adekvátna. Samotné priznanie sa ku skutku pri jednoznačnej dôkaznej situácii podľa názoru obžaloby neodôvodňuje tak výrazný zásah do trestnej sadzby.

Okresný prokurátor poukázal pritom na mieru spoločenskej nebezpečnosti obžalovaným páchanej trestnej činnosti, objekt ktorej primárne chráni život a zdravie obyvateľstva, a to s prihliadnutím na jej zvýšenú závažnosť z hľadiska rozsahu (drogy distribuoval viacerým osobám), pričom z predaja psychotropných látok mal zabezpečený finančný profit a táto činnosť predstavovala jeden zo zásadných zdrojov jeho príjmu. Poukázal pritom aj na väčšie množstvo zaisteného metamfetamínu v čase zadržania obžalovaného (až 30,791 g), určeného na ďalšiu distribúciu. V prípade, ak súd mienil zohľadniť jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti a jeho rodinné pomery, mohol tak učiniť v rámci zákonného rozpätia trestnej sadzby (uložením trestu pri dolnej hranici, t.j. vo výmere 7 rokov), eventuálne mohol zvoliť aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. (t.j. zníženie dolnej hranice trestnej sadzby najviac o 1/3 pri vyhlásení o vine).

Okresný prokurátor dodal, že okolnosť na strane rodinných pomerov obžalovaného (maloleté deti v striedavej starostlivosti) u neho nie je tak mimoriadna a nezvyčajná, aby pri ukladaní trestu odôvodnila takýto zásah do rozmedzia zákonom ustanovenej trestnej sadzby v jeho prospech. Práve naopak, skutočnosť, že má deti týmto spôsobom zverené ohrozuje ich riadny mravný vývoj, keďže sa venuje obchodovaniu aj vo vlastnom byte, kde je predpoklad prítomnosti uvedených detí. Uviedol, že (takmer) každý človek má určité rodinné a ekonomické väzby, čo automaticky nemôže znamenať aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. v každom prejedávanom trestnom konaní, keďže by to predstavovalo popretie významu zákonom ustanovených trestných sadzieb za jednotlivé trestné činy (trestná politika štátu) a presun k subjektívnemu vnímaniu spravodlivosti trestu orgánom aplikácie práva.

Okresný prokurátor poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3To/2/2019 zo dňa 23.10.2019, podľa ktorého „mimoriadnymi pomermi páchatel'a podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona sú okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré nie sú hodnotené v rámci stupňa spoločenskej nebezpečnosti činu. Takými okolnosťami nie je skutočnosť, že sa páchatel' k činu priznal, oľutoval ho a pomáhal ho objasniť. Mimoriadnymi pomermi z tohto hľadiska môže byť napríklad situácia páchatel'a, ktorý sa skutočne stará o väčší počet osôb odkázaných na neho svojou výživou, alebo ktoré sú dokonca v jeho osobitnej starostlivosti, kedy neprítomnosť páchatel'a (ktorý tieto povinnosti riadne plnil) v rodine po dlhšiu dobu by mohla ohroziť riadnu výživu a výchovu týchto osôb (R 19/1967).“ Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie, dve maloleté deti obžalovaného nie sú primárne

odkázané na jeho výlučnú starostlivosť, pričom vyživovaciu povinnosť voči nim môže plniť aj v rámci dlhšieho výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný prokurátor nepovažuje za dôvodný rovnako argument súdu o tom, že obžalovaný je závislý na návykových látkach a ich predaju sa venuje, aby si ich mohol následne zabezpečovať pre vlastnú užívateľskú potrebu, a to práve vzhľadom na väčšie množstvo drog, s ktorými neoprávnene obchodoval a vzhľadom na ich cenu na tzv. čiernom trhu.

Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/70/2025 zo dňa 21.08.2025 v časti výroku o treste a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému A. B. podľa § 173 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne, a pre výkon tohto trestu ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia; aby podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému tiež uložil trest prepadnutia veci, a to: - 1 ks mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S23 IMEI 1: 355418/87/217218/9, IMEI 2: 357275/37/217218/6, -1 ks digitálnej mikrováhy sivej farby v koženom puzdre, -1 ks digitálnej mikrováhy čiernej farby - 1 ks pamäťovej karty z bezpečnostnej kamery, - 5 ks balení plastových vreciek s tlakovým uzáverom, a podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. mu tiež uložil trest prepadnutia veci, a to finančnej hotovosti v celkovej výške 1.093,- € s tým, že prvostupňovým súdom uložené ochranné opatrenie považuje za adekvátne.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 19. septembra 2025, v úvode ktorého popísal výrok napadnutého rozsudku a pokračoval, že podľa názoru prokurátora trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 mesiacov nepodmienečne nespĺňa represívnu, výchovnú funkciu a nevytvára u neho podmienky viesť riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestnej činnosti. Aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je adekvátne a samotné priznanie obžalovaného neodôvodňuje takéto mimoriadne zníženie trestnej sadzby. Prokurátor poukázal na to, že obžalovaný si zadovožoval omamné a psychotropné látky, z predaja ktorých mal finančný profit a ani rodinné pomery obžalovaného (to, že má dve maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti) neodôvodňujú tak výrazný zásah do trestnej sadzby. Podľa jeho názoru to ešte dokonca ohrozuje ich mravný vývoj a každý človek má rodinné a ekonomické väzby, čo automaticky nemôže znamenať aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. V prípade, že súd mienil zohľadniť postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a k jeho rodinným pomerom, mohol tak učiniť v rámci zákonného rozpätia trestnej sadzby (uložením trestu na dolnej hranici, t.j. vo výmere 7 rokov), eventuálne mohol zvoliť aplikáciu ust. § 39 ods. 5 Tr. zák. (zníženie dolnej hranice trestnej sadzby najviac o 1/3 pri vyhlásení o vine).

Obžalovaný má za to, že rozhodnutie súdu o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 desiat mesiacov nepodmienečne je zákonný a správny. Súd správne postupoval pri vyhodnocovaní pohľadujúcich a priťažujúcich okolností a aj pokiaľ ide o aplikáciu § 39 ods. 1 a ods. 3 písm. d) Tr. zák. Súd zobral do úvahy, že obžalovaný do roku 2022 viedol riadny život a aj trestné stíhanie vedené na OS Lučenec, sp. zn. 2T/76/2022 je už zahladené, to znamená, že sa na obžalovaného hľadí, ako by nebol odsúdený. Aj dĺžka samotného uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia v trvaní 3 mesiace ústavnou formou a následne 12 mesiacov ambulatnou formou preukazuje, že na nápravu postačí trest kratšieho trvania. Nestotožňuje sa s názorom prokurátora, že je závislý na návykových látkach, venuje sa ich predaju, aby si zabezpečil financie na svoju užívateľskú potrebu.

Obžalovaný zdôraznil, že k spáchaniu trestnej činnosti sa priznal a svoje konanie aj oľutoval. Má však za to, že aj vzhľadom k tomu, že absolvuje ochranné liečenie a chce urobiť všetko preto, aby sa zbavil závislosti, nepovažuje za správne, pokiaľ sa vytvára názor, že len trest aspoň na dolnej hranici trestnej sadzby bude v jeho prípade postačovať na jeho nápravu. Rodinné okolnosti prokurátor nepovažuje za smerodajné a nemajú automaticky znamenať aplikáciu ust. § 39 ods. 1 a 3 Tr. zák, ale skôr aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. Ustanovenie § 39 ods. 5 druhá veta Tr. zák. však počíta aj s tým, že ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa ods. 1 alebo 2, môže súd uložiť trest aj pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa ods. 3.

Obžalovaný poukázal na to, že súd pri mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby vzal do úvahy aj to, že má v striedavej osobnej starostlivosti dve maloleté deti. Podľa názoru prokurátora však táto skutočnosť nie je relevantná, nakoľko deti obžalovaného primárne nie sú odkázané len na

jeho výlučnú starostlivosť a vyživovaciu povinnosť k nim si môže plniť aj v rámci dlhšieho výkonu trestu odňatia slobody.

S týmto názorom okresného prokurátora však obžalovaný nesúhlasí, nakoľko starostlivosť o deti zo strany oboch rodičov je vždy v záujme detí a je nevyhnutná pre zachovanie si ich vzťahu k obom rodičom, ich citové väzby a vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Deti aj v zmysle zákona o rodine majú právo na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Nie je teda pravdou, že deti primárne nie sú na obžalovaného odkázané a vyživovaciu povinnosť si môže obžalovaný plniť aj počas trestu dlhšieho trvania. Starostlivosť o deti totiž neobnáša iba plnenie si vyživovacej povinnosti. Obžalovaný si je vedomý svojho protiprávneho konania, veľmi ho ľutuje a jeho následky je ochotný znášať, avšak sa domnieva, že na jeho nápravu postačí aj trest uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Obžalovaný zdôraznil, že pred vzatím do väzby riadne pracoval a svoje živobytie si zabezpečoval prácou. Skutku, z ktorého bol uznaný vinným sa dopustil z dôvodu, že jeho príjem mu nepostačoval na nákup omamných a psychotropných látok, na ktorých bol závislý. Chce sa počas pobytu vo väzení podrobiť protitoxikomanickej liečbe a zbaviť sa drogovej závislosti, ktorá bola príčinou jeho protiprávneho konania.

Obžalovaný považuje postup súdu pri určení výmery trestu za správny, tak ako to bolo uložené rozsudkom súdu o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 mesiacov nepodmienečne. Zdôraznil, že súd mu pritom pri uložení trestu vo výmere 3 roky a 10 mesiacov neuložil trest podmienený, čo je pri tejto výmere trestu možné, ale uložil mu trest nepodmienečný.

Navrhol, aby odvolací súd prokurátorom podané odvolanie podľa ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doručil okresnému súdu dňa 25. septembra 2025 list A. B., bývalej manželky obžalovaného, datovaný dňom 23. septembra 2025 a označený ako „žiadost' o zohľadnenie rodinných pomerov pri rozhodovaní o treste pre A. B.“ a taktiež aj list F. G., súčasnej partnerky obžalovaného, datovaný 21. septembra 2025 a označený ako „žiadost' o prihladenie na poľahčujúce okolnosti pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného A. B.“.

Bývalá manželka obžalovaného vo vyššie uvedenom liste uviedla, že sa obracia na súd ako matka dvoch detí, A. K. veku 18 rokov a L. vo veku 12 rokov, ktoré má spolu s obžalovaným. Sú rozvedení približne 3 roky a majú dohodnutú striedavú starostlivosť o deti. Žiada, aby súd pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného ako otca ich spoločných detí prihliadol aj na rodinné pomery a predovšetkým na potreby detí. Obe deti sú na obžalovaného ako svojho otca veľmi citovo naviazané, najmä mladšia dcéra L., pre ktorú je jeho prítomnosť kľúčová. Aj ich starší syn A., ktorý práve dovŕšil 18 rokov, začína sám potrebovať viac podpory a vedenia zo strany oboch rodičov. Obžalovaný si vždy plnil vyživovaciu povinnosť, pravidelne prispieval nielen na výživu detí sumou 300 eur mesačne (čo bolo viac, ako určil súd), ale aj ďalšími výdavkami spojenými so školou, športom a bežnou spotrebou detí, keď bol doma. Počas jeho neprítomnosti jej výživné posielala mama obžalovaného, stará mama ich detí, ktorá má 68 rokov a sama je už na dôchodku a nie v najlepšom zdravotnom stave. Jej možnosti pomoci sú však obmedzené, a aj ona sama v blízkej budúcnosti bude potrebovať opateru obžalovaného. Zdôraznila, že v prípade, ak by bol obžalovaný odlúčený od rodiny, najviac tým utrpia ich deti, a to citovo aj materiálne. Obaja sa ako rodičia doposiaľ snažili viesť deti v priateľskom duchu a ich vzťahy sú korektné, čo je pre ich zdravý vývoj dôležité. Žiadala, aby súd pri rozhodovaní prihliadol na to, že rodina potrebuje obžalovaného nielen ako žiteľa, ale aj ako otca, oporu a človeka, ktorý je v každodennom kontakte s deťmi nezastupiteľný.

Súčasná partnerka obžalovaného vo vyššie uvedenom liste uviedla, že si uvedomuje závažnosť skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil a nespochybňuje, že jeho konanie bolo nesprávne a spoločensky škodlivé. Sama s týmto konaním nesúhlasí a nikdy by ho neschvaľovala. Napriek tomu súd žiada, aby pri rozhodovaní prihliadol aj na poľahčujúce okolnosti. S obžalovaným plánuje spoločnú budúcnosť, založenie rodiny a riadny, usporiadaný život. Verí, že jeho poľutovanie nad skutkom a ich spoločné plány sú dostatočnou zárukou, že sa bude v budúcnosti správať slušne a viesť bezúhonný život. Uviedla, že ona sama nikdy nebola trestaná, nikdy neužívala žiadne návykové látky a vždy viedla riadny život.

Pracuje, je zamestnaná a vychováva maloletú dcéru. Opätovne požiadala, aby súd pri rozhodovaní o výške trestu prihliadol na tieto okolnosti a zväžil možnosť uložiť miernejší trest.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridrižiava skutočností uvedených v odvolaní okresného prokurátora a v podrobnostiach na ne poukazuje. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ostatné výroky okresného súdu považuje za správne.

Obhajca obžalovaného sa taktiež pridržal skutočností uvedených vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora. Na rozdiel od okresného prokurátora však zdôraznil, že obžalovaný sa nikdy v minulosti nedopustil drogovej trestnej činnosti. Pokiaľ ide o jeho predchádzajúce odsúdenie, ktoré už má zahladené, toto súvisí s drogovou závislosťou obžalovaného. Trest, ktorý uložil obžalovanému súd prvého stupňa, považuje aj vzhľadom na závažnosť skutku za primeraný a zákonný a vzhľadom na pomery obžalovaného má za to, že tento trest jednoznačne splní prevýchovný účel u obžalovaného. Odvolanie okresného prokurátora navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa vyjadril, že si plne uvedomuje svoje pochybenie. Dodal, že v minulosti bol riadne zamestnaný, môžu to potvrdiť mnohí starostovia obcí. V ostatnom sa pridržal toho, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 12 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je zákonný a primeraný. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť. Za predmetný skutok ustanovuje v § 173 ods. 3 Trestný zákon trestnú sadzbu od 7 rokov do 15 rokov. Okresný súd správne u obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Krajský súd v úplnej zhode s názorom okresného súdu má za to, že uloženie trestu, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, by nezodpovedalo okolnostiam konkrétneho prípadu a pomerom obžalovaného a bolo by v danom prípade neprimerane prísne. Krajský súd má za to, že okresný súd správne pri určovaní výmery trestu odňatia slobody pristúpil k aplikácii mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona. Možnosť jeho aplikácie videl správne okresný súd v okolnostiach prípadu ako i v pomeroch obžalovaného a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie jeho rozsudku na strane č. 5 odsek posledný až strane č. 6 odsek druhý. Krajský súd zdôrazňuje, že i keď v danom prípade ide o trestnú činnosť s vyššou mierou spoločenskej nebezpečnosti, treba jednoznačne zohľadniť kritický postoj obžalovaného k tomuto svojmu konaniu ako aj to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Na rozdiel od názoru okresného prokurátora, krajský súd považuje pri osobe obžalovaného za významnú skutočnosť, že dve deti pochádzajúce z jeho rozvedeného manželstva mu boli na čas po rozvode zverené do striedavej osobnej starostlivosti a že má s nimi vytvorený hlboký citový vzťah, ktorý by dlhodobým odlúčením bol jednoznačne poznačený. V

úplnej zhode s okresným súdom má potom krajský súd za to, že prevýchovu obžalovaného dostatočne splní aj trest kratšieho trvania uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Krajský súd si na základe vyššie popísaných okolností daného prípadu a pomerov páchatel'a teda neosvojil argumentáciu okresného prokurátora uvedenú v jeho odvolaní o potrebe uloženia prísnejšieho trestu obžalovanému. Súdom prvého stupňa uložený trest tak krajský súd jednoznačne považuje za zákonný, spravodlivý a primeraný.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie okresného prokurátora v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.